

въ челна стража 7-а рота. Тъй като сърбитѣ бѣха ношували на-близу, още въ утринния здрачъ, когато патрулитѣ не бѣха изми-нали 100 крачки, бѣха посрещнати съ пушеченъ огънь, а следъ това и съ топовна стрелба. Челната стража се развърна въ боенъ редъ и настѣпи.

Въ 8 часа началникътъ на предната охрана капитанъ Мар-ковъ донесе, че сърбитѣ съ около единъ и половина баталиона и една планинска батарея заематъ височинитѣ около Въртомница и Паливоденица. На тѣзи височини се намира превалътъ на Ка-чаникския проходъ.

Тѣзи височини даваха голѣми преимущества на отбраната и сърбитѣ не пропуснаха случая да се възползуватъ отъ тѣхъ.

Предната охрана бързо се развърна въ боенъ редъ. Капи-танъ Марковъ насочи удара на дѣсния флангъ на врага — къмъ Въртомница, за да отсѣче пътя на отстъплението му къмъ Ка-чаникъ. Затова къмъ височинитѣ при Въртомница той насочи 5-а полурота отъ 6-а и 7-а роти, а срещу противника при Пали-воденица — 8-а рота. Дружинната поддръжка следваше задъ лѣ-вия флангъ на бойния редъ.

Къмъ 10 часа ротитѣ, водени отъ храбритѣ си началници и подкрепени съ огъня отъ 10/16-а и 11/16-а батареи, настѣпиха безспирно и стремително и, като наближиха противника, съ викъ ура полетѣха на ножъ. 3/3-и сръбски баталионъ, който отбраня-ваше позицията, бѣ съвършено разбитъ и разпръснатъ отъ буй-ната атака на 2-а дружина, а командирътъ му щабсъ-капитанъ Миланъ Ив. Иличъ плененъ. Много войници отъ разбития бата-лионъ, които отначало се прикриваха изъ храсталака, почнаха да се предаватъ, а останалитѣ отстъпиха въ паническо бѣгство, една частъ — къмъ Качаникъ, а друга — въ североизточна посока.

Къмъ 13 часа позицията при Въртомница бѣ напълно за-владеана. Капитанъ Марковъ заповѣда енергично да се преследва противникътъ, като предната охрана мина отъ боенъ редъ въ походенъ. Челната стража — 7-а рота съ полурота отъ 6-а рота, подъ негова команда настѣпи по шосето за гр. Качаникъ, а ос-таналитѣ роти — по пътеката, която води отъ Въртомница — по гребена източно отъ шосето, съ задача да заематъ западния гре-бенъ на Георгиевъ долъ. Главнитѣ сили на колоната и главнитѣ сили на бригадата настѣпиха задъ челната стража презъ тѣс-нината.

Къмъ 16:30 часа, когато главата на колоната на главнитѣ си-ли достигна на около 2 клм. южно отъ Качаникъ, бѣ срещната съ силенъ пушеченъ и артилерийски огънь. Това предизвика спи-ране на главнитѣ сили. Сърбитѣ стреляха отъ хребета северно отъ Въртомница, като обстрелваха опашката на срѣдната колона и биеха завоя на шосето, по който трѣбваше да минатъ главни-тѣ сили. Преминаването отъ походенъ редъ въ боенъ на това мѣсто, по причина на стръмнитѣ планински склонове и пълно-водната р. Лепенацъ, бѣ много трудно. По заповѣдъ на команди-ра на полка, отъ главнитѣ сили на срѣдната колона, 3-а рота се насочи къмъ хребета южно отъ Качаникъ. Колкото и стръменъ да бѣше склонътъ на върха, ротата почна да се катери по него и следъ половинъ часъ откри огънь. Сърбитѣ отстъпиха къмъ